

МАТЕРІАЛИ VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

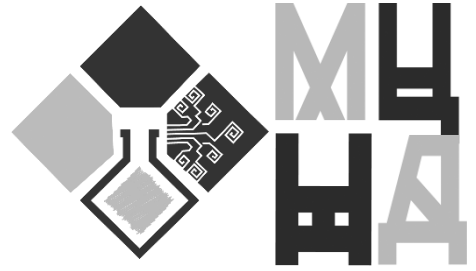
15 ГРУДНЯ 2023 РІК

М. КИЇВ, УКРАЇНА

**«НАУКОВИЙ ПРОСТІР: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ,
ДОСЯГНЕННЯ ТА ІННОВАЦІЇ»**

МАТЕРІАЛИ VI
МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

НАУКОВИЙ ПРОСТІР: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ, ДОСЯГНЕННЯ ТА ІННОВАЦІЇ

| 15 грудня 2023 рік
м. Київ, Україна

Вінниця, Україна
«UKRLOGOS Group»
2023

Організація, від імені якої випущено видання:

ГО «Міжнародний центр наукових досліджень»

Голова оргкомітету: Рабей Н.Р.

Верстка: Білоус Т.В.

Дизайн: Бондаренко І.В.

Конференцію зареєстровано Державною науковою установою у сфері управління Міністерства освіти і науки «Український інститут науково-технічної експертизи та інформації» в базі даних науково-технічних заходів України на поточний рік та бюлетені «План проведення наукових, науково-технічних заходів в Україні» (Посвідчення № 292 від 16.06.2023).

Матеріали конференції знаходяться у відкритому доступі на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA 4.0).

Н 64 **Науковий простір: актуальні питання, досягнення та інновації:**
матеріали VI Міжнародної наукової конференції, м. Київ, 15 грудня, 2023 р. / Міжнародний центр наукових досліджень. — Вінниця: ТОВ «УКРЛОГОС Груп, 2023. — 548 с.

ISBN 978-617-8126-92-6

DOI 10.36074/mcnd-15.12.2023

Викладено матеріали учасників VI Міжнародної спеціалізованої наукової конференції «Науковий простір: актуальні питання, досягнення та інновації», яка відбулася 15 грудня 2023 року у місті Київ.

УДК 082:001

© Колектив учасників конференції, 2023

© ГО «Міжнародний центр наукових досліджень», 2023

ISBN 978-617-8126-92-6

© ТОВ «УКРЛОГОС Груп», 2023

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ I.

ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ, МАКРО- ТА РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

АНАЛІЗ НАСЛІДКІВ ВПЛИВУ ПАНДЕМІЇ COVID-19 НА ТУРИСТИЧНУ ГАЛУЗЬ ТА ЗАХОДИ З ЛІКВІДАЦІЇ ПАНДЕМІЇ В ЗАХІДНИХ ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА ПРИКЛАДІ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Кулик О.М., Цільник О.Я.21

АНАЛІЗ ФАКТОРІВ ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ МЕТАЛУРГІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Гущин Б.М.25

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ

Поліщук Н.В., Галайко А.В.27

МЕХАНІЗМИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА У СІЛЬСЬКОМУ, ЛІСОВОМУ ТА РИБНОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Коробка Р.В., Голян В.А.29

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПОЛІТИКИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ

Селезньова Т.С.31

СЕКЦІЯ II.

ПІДПРИЄМНИЦТВО, ТОРГІВЛЯ ТА СФЕРА ОБСЛУГОВУВАННЯ

СУТНІСТЬ ТА ПОСЛІДОВНІСТЬ ОЦІНЮВАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ОНОВЛЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВ

Ємельянов О.Ю., Войцеховська Ю.В.33

СЕКЦІЯ III.

ФІНАНСИ ТА БАНКІВСЬКА СПРАВА; ОПОДАТКУВАННЯ, ОБЛІК І АУДИТ

АВТОМАТИЗАЦІЇ ОБЛІКУ ВІЙСЬКОВОГО МАЙНА У ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИНАХ ЗСУ

Лугова А.К.36

АНАЛІЗ ВІДСОТКОВИХ СТАВОК СПОЖИВЧОГО БАНКІВСЬКОГО КРЕДИТУВАННЯ У ПЕРІОД ВІЙНИ

Сус Ю.Ю., Руденко Л.В.41

СЕКЦІЯ ХХVІ.**ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ ТА ФІЗИЧНА ТЕРАПІЯ**

ЗАСОБИ РОЗВИТКУ Й УДОСКОНАЛЕННЯ СПРИТНОСТІ ТА КООРДИНАЦІЙНИХ
ЗДІБНОСТЕЙ

Письменна В.В., Порохнявий А.В.497

ПЕРЕВИЩЕННЯ МЕЖ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ ПРАЦІВНИКАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПОЛІЦІЇ В УМОВАХ ВОЕННОГО СТАНУ

Вязовський Д.О.499

СПЕЦІАЛЬНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ
СЬОГОДЕННЯ

Ребрик А.Р.506

СУТНІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ НА
ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ

Сільченков Д.511

ТЕХНІКО-ТАКТИЧНА БОРТЬБА У ДЗЮДО

Боровик Б.А.513

СЕКЦІЯ ХХVІІ.**ІСТОРІЯ, АРХЕОЛОГІЯ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЯ**

АКТУАЛЬНІСТЬ СТВОРЕННЯ ТУРИСТИЧНИХ САЙТІВ З МЕТОЮ ПІДВИЩЕННЯ
ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Ракущинець Н.В.516

ВПЛИВ МАТЕРІ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО НА ВИХОВАННЯ,
СТАНОВЛЕННЯ ХАРАКТЕРУ ТА ВИБІР ДУХОВНОГО ШЛЯХУ СИНА

Мазур Т.М., Каськів О.В.519

ПОДІЇ ПІВНІЧНОЇ ВІЙНИ НА ТЕРЕНАХ СЛОБОЖАНЩИНИ: ПЕРЕБІГ
ТА НАСЛІДКИ

Самойленко А.Ю.522

ПРАПОРІ ТА ІНШІ СИМВОЛИ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ У ПРОПАГАНДІ
ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ТА НІМЕЧЧИНИ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ

Георгієв Т.І.525

ХОЛОДНОЯРІВСЬКА РЕСПУБЛІКА: ПРИКЛАД БОРТЬБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ

Соколова Н.Д., Прудіус І.В.527

ХОЛОДНОЯРІВСЬКА РЕСПУБЛІКА: ПРИКЛАД БОРТЬБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ

Соколова Наталія Дмитрівна

канд.іст.наук, доцент

Національний університет фізичного виховання і спорту України, Україна

Прудиус Ілля Віталійович

Студент

Національний університет фізичного виховання і спорту України, Україна

З моменту проголошення незалежності України українське суспільство отримало можливість ознайомитися з результатами неупереджених досліджень історії Української революції 1917–1921 рр., зокрема, з її славетною сторінкою – боротьбою українського народу з радянською владою за свої національні свободи та соціальні права. Більш того, завдяки Революції Гідності 2013–2014 рр. в Україні відбувся черговий сплеск національно-культурного піднесення, який підвищив інтерес до героїчного минулого українського народу, через що Холодноярська республіка знову опинилась у центрі уваги науковців та громадськості.

Лютнева революція 1917 р. сприяла не лише посиленню в Наддніпрянщині патріотично налаштованих національно-демократичних сил, а й відновленню ними української державності [1, 163]. Однак, невизнання російськими більшовиками незалежності України, їхнє прагнення отримати цілковитий контроль над усіма сферами життя українського суспільства призвело до довготривалого збройного конфлікту на теренах нашої держави, учасниками якого стали й проукраїнські активісти Холодного Яру [3, 64].

Тож, зазначаючи про Холодний Яр, перше, на що варто звернути увагу, так це на вагому роль даної місцевості, насамперед, у суспільно-політичному житті держав, до складу яких вона входила. Наприклад, козацької держави (1648–1781), Речі Посполитої (гайдамацький рух), а також державних утворень доби Української революції 1917–1921 рр.

Перші повстанські дії холодноярців відбулися навесні 1918 р. і були направлені проти розквартированого в Чигирині німецького батальйону, який неодноразово займався грабунком місцевого населення [4, 129]. Останньою краплею для повстанців стало поширення чуток про заплановане німцями пограбування місцевої святині, – Мотронинського монастиря. Рідний брат майбутнього отамана Холодного Яру Василя Чучупаки, – Олексій, зібрав загін із 22 козаків і влаштував засідку, розстріляв німецького коменданта разом з його загоном. Після цих подій розпочалися жорстокі репресії проти жителів населених пунктів Холодного Яру, які були припинені після виведення німецьких військ з території України внаслідок капітуляції Німеччини у Першій світовій війні [7, 31].

Вищевказана обставина сприяла поширенню національно-визвольного руху по всій Чигиринщині. Зима і другий прихід радянської влади в Україну пригасили бойовий запал холодноярців, але не надовго. Так, навесні 1919 р. знекровлені війська УНР відступали за Збруч. Ті з них, хто не встиг це зробити, відійшли до Холодного Яру [5, 409], де обрали В. Чучупаку своїм отаманом [6, 13].

Останній з повною відповідальністю підійшов до виконання своїх обов'язків командира повстанців. Зокрема, він стягнув до Холодного Яру всі свої сили, провів повітові зібрання 10, 11, 12 квітня 1919 р., створив полк гайдамаків та підняв повстання проти комуни та «Радянської влади» за самостійність України [3, 65].

Холодноярська організація дістала назву «республіка», до складу якої ввійшли майже всі села сучасного Чигиринського та Кам'янського районів Черкаської області [5, 410]. У лавах холодноярців можна було зустріти представників різних регіонів України. Основне гасло повстанців - «За вільну і самостійну Україну!» [4, 131].

Після встановлення білогвардійського окупаційного режиму в Україні влітку 1919 р., повстанський рух із новою силою вибухнув по всій Україні, не стала виключенням і Холодноярська республіка. Так, у серпні 1919 р. полк гайдамаків завдав стрімких і болючих ударів як по більшовицьким військам, так і по білогвардійським [2, 77]. Необхідно зазначити й про солідарність у лавах повстанських загонів із різних регіонів України. Зокрема, холодноярці мали досить дружні відносини з махновцями, які діяли на півдні України [7, 32]. Гасло, що приписують анархісту Нестору Махну: «Бий червоних, поки не побіліють, бий білих поки не почервоніють», не було чужим і для повстанців Холодного Яру, які відстоювали ідею незалежності України [6, 14].

Але були життєві обставини, які примушували керівництво Холодноярської республіки тимчасово поступитися своїми принципами заради знищення ворога української державності. Йдеться про спільну військову операцію холодноярців і червоноармійців проти перебуваючих у м. Черкаси денікінських військ, яка завершилася взяттям 31 грудня 1919 р. міста [1, 164].

Загалом 1919–1920 рр., стали своєрідною «золотою добою» для Холодноярської республіки, яка перетворилася з військової організації у провідний центр українського руху опору [5,78]. Зокрема, на апогеї свого існування організація налічувала близько сорока тисяч воїнів [2, 78]. Повстанці вели активні бойові дії аж до 1922 р., окремі нечисленні загони холодноярців подовжували існувати до 1925 р. [4, 133]. У чесній битві радянська влада зі своїми репресивними органами, так і не змогла перемогти борців за національно-демократичні свободи з Холодного Яру. Останні стали взірцем відваги, доблесті та самопожертви. Наприклад, варто не забувати про знаменитий бій трьохсот повстанців під проводом Івана Черноуса (псевдонім Чорний Ворон) – отамана Холодноярської республіки з 1922 р. проти цілої дивізії червоноармійців [3, 67].

Отже, повстанці Холодного Яру зробили вагомий внесок у спільну справу тогочасного українського суспільства: боротьбу за незалежність України, формування національної державності, свідомості та історичної пам'яті. А існування самої республіки спростовує міф про позитивне ставлення населення до радянської влади.

Список використаних джерел:

1. Ветров, О. Таємниця Холодного Яру. Невідома війна: національний рух опору у 1940–1950-х роках [Текст] / О. В. Ветров. – Черкаси : «Вертикаль» ; Видавець Кандич С. Г., 2009. – 266 с.
2. Гуля Н., Лаврієнко Н. «Холодноярська республіка» у контексті регіональної історії / Н. Гуля, Н. Лаврієнко // Вісник Черкаського університету. Серія історичні науки. – Вип. 50. – Черкаський національний університет імені Б. Хмельницького, 2003. – С. 76–79.
2. Маринівський Ю. Черкаська минувшина – 2001: Документи і матеріали з історії Черкащини. – Черкаси : «Відлуння-Плюс», 2001 – 216 с.
3. Мироненко Г. Родина Чучупаків / Г. Мироненко // Героїзм і трагедія Холодного Яру / Заг.ред. Р.М. Коваль. – Київ : Незборима нація, 1996. – 315 с.
4. Морозов А. Холодний Яр / А. Морозов // Енциклопедія історії України : у 10 т. / редкол. :
5. В. А. Смолій (голова) та ін.; Інститут історії України НАН України. – Київ : «Наукова думка», 2013. – Т. 10: Т – Я. – С. 408–410.
6. Середа М. Холодний Яр / М. Середа // Літопис Червоної Калини. – 1931 р. – № 12. – С. 11–14.
7. Черкащина у вогні революції 1917–1921 років : бібліогр. покажч. / Комун. закл. «Обл. універс. Наук. б-ка ім. Тараса Шевченка» Черкас. обл. ради ; уклад. : Л. Т. Демченко, Н. В. Адешелідзе ; авт. передм. та наук. ред. В. М. Мельниченко. – Черкаси, 2017. – 76 с.